

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 5/8 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а ти возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиційна місцевя в Агенції Соколовского в пасажи Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Хитрунам зпід твердого знаку!

Мусимо пригадати нашим читачам, що свого часу, підчас сесії державної ради, «Галічанін» похвалив був п. Вахнянина, признаючи в дописи з Відня, що єго ясна, оперта на широких основах, славянофільска політика, стремляча до автономії народів в Австрії, зискує єму прихильників між всіма Славянами. При тим твердий хитрун скритикував був п. Барвіньского, хочтячи очевидячки розбудити диференції і взаїмну недовірчивість між тими обома послами. Але се єму не удало ся.

При нагоді сесесії руских послів з галицького сойму москвофільский душехан знов аж похвалив був посла Барвіньского, складаючи признає єго рішучому виступленю в соймі, яке надало тим більше значінє цілій сесесії. Навіть великодушно роблено п. Барвіньскому надію поновного вибору, а за те над вибором п. Вахнянина положено вже хрестик. А щоби розвідатись, що там пишеть в тій «Руслановій траві», подано до «N. fr. Presse» фальшиве донесєньє, що т. зв. угодовці сказали собі самі: «Der Moor hat seine Schuldigkeit gethan — der Moor kann gehen», і доконавши сесесії з галицького сойму усувають ся зовсім з політичного поля, оставляючи місце... кацапам!

Колиж ми сейчас заперечили сій фальшивій звістці, «Галічанін», не знаючи ще, хто буде кандидувати, старав ся загально здискредитувати угодовців, представляючи їх участь в сесесії лише виборчим маневром, доконаним під напором д-ра Олесницького!... Поминувши вже суперечність сих закидів, мусимо тут ствердити, що ініціатива сесесії вийшла як-раз від пп. Барвіньского і Вахнянина, бо тут розходило ся о внесенє першого, а другий, засідаю-

чи в інкільній комісії дивив ся власними очима на сию гидку обструкцію, яку урядили собі панове члени комісії супротив справедливого жаданя заступників руского народа.

«Галічанін» хотів вже заколоти «агнца», але на стипу для «блудних синів». А коли сї, як він їх називає, «блудні сини», вернувши на нідро народа, хотять дальше працювати для єго добра, то «Галічанін» стратив свого на пир заколеного агнца, а виступив з лайкою вже тепер против обох, єму нелюбих діячів, які народний наш стяг держать високо понад москвофільську грязь, і хочуть доказати, що при будові руско-української сьвятинї мусить ся уживати народного цементу, а не консолідаційної глини, ані кацапского лайна.

Ми розуміємо, що «Галічанінови» дуже не на руку, що вибір пп. Барвіньского в Брідщинї, а п. Вахнянина в Сокалі є так, як заперечений, бо всі Русини не обаламучені ще хитруньством «Галічанїна», та безголовем «Дѣла-а», віддадут в сих повітах на них голоси, а також і Поляки-виборці при браку свого кандидата попруть своїми голосами тих, які боронячи всюди і завсїгди рішучо прав і користий свого народа, не вяжуть ся з московскими наймитами, ані не приклонюють ся до радикальних затїй.

На балаканку «Галічанїна» ми не станемо відповідати, лише що-до єго висказу, немов би нашї оба послї «свою сесесією з сойму наглядно доказали ошибочність своєї політики», замїтимо, що се був якраз доказ зелїзної консеквенції сих політиків. Єще в соймовій заяві з р. 1895. п. Барвіньский предсказав евентуальність рускої сесесії, коли соймова більшість не буде заспокоювати пекучі культуральні і політичні потреби руского народа і як-раз дійшло до того при кінци тої самої каденції. Не маємо сеї заяви під рукою, щоби

навести єї дословно, але при нагоді донесемо єї.

Всякий, що безпристрасно слїдить нашу діяльність, не зможе заперечити нам консеквенції в поступованю, відваги в оборонї наших прав, охоти в підношеню надужити поодиноких людей чи інституцій, не може закинути нам байдужність в підпираню своїх економічних та просьвітних інституцій, або апатию на літературнім полі. Тим яснійше ще і повнійше представляє ся діяльність пп. Барвіньского і Вахнянина на публичнім поприщі, а завсїгди она була овїяна духом щирого патріотизма, непорочної чесноти і віри в свою добру справу, в поступ і розвій нашого народного житя.

Виборчий рух.

Дрогобицький повітовий комітет виборчий скликає передвиборчі віча: до Кропивника нового на п'ятвицю 2-го серпня в полудне, до Довгого на суботу 3-го серпня в полудне, а до Підбужа на неділю 4-ого серпня на 4. годину пополудни — і просить о численну участь. (Місце збору подасть ся всюди перед нарадами).

В Тернополї скликає Виділ тамошньої «Подільської Ради» до Тернополя загальні збори своїх членів на день 14. н. ст. серпня на 1. годину пополудни до комат «Рускої Бесїди».

Партия ке Стояловского ставить ось які кандидатури: 1) Бохня — кс. Столловский, 2) Бжеско — Веґжин, 3) Ряшів — Шаєр, 4) Ніско — Бомба, 5) Ярослав — Цева, 6) Ліманова — Смолчинський, 7) Величка — інженер Сколашевский, 8) Тарнобжеґ — др. Володимир Левицкий, 9) Вадовиці і 10) Мисленіці — Бялковский або кс. Шпондер, 11) Бяла і 12) Хшанів — кандидати поки-що незвісні, 13) Хшанів — бувший війт Малоха. З центральним комітетом Стояловці заключили умову, що в повітах, де людовці

Наталь Вахнянин.

З неділі.

— Чому не під неділю? — спитаєте.

— Нещастє тай годі! Мій протопляст, Устиянович, поїхав собі здорово на село, а звідтам замість до фейлстону «Дѣла» пише до мене:

Любий друже Не-Устиянович!

Перо гумористичне є в мене, так щож? Возьмеш єго в руки, глянеш навкруги себе: предмету нема! Люди на селї скрізь чесні, поважні. Ні їх на сьміх брати, ні чим-небудь тикнути в очи. Посилаю Тобі єго назад. У варшм Львові багато такого виводить ся, над чим і посьміяти ся варто. А сьміхом, звісно, найскорше і найлучше правлять ся люди.

Сажаво. Устиянович.

Перо наспіло що-їно вчера, тож я пишу посланіє до вас, панове Галічане, з неділі, і то з трицять третої неділі по тим, як у нашого любого Афиногена — засвербіли пальці. Пишу, а ледви дїшу. Житє моє в ліквідації, сил стілько, що у вдовиці аепархї львівської. А ви-

новником всего? Скажете: нежит жолудковий гр.-кат. генеральной семинарії. Так і не вгадали. В нашій генеральной аж тепер гаразд. Старшина — дай Боже так всім! А питомці! Хочеш рано молочка? — не подоїли бичка; на обід: хрупці в борщі, жаба в юшці, а вечеру хоч на собаку палїй, то і она скрутить ся. Трохи, трохи нашї хлопці кваплять ся на той сьвіт, але там за то ні Мізерівки, ні Голодівки і «числа» потоплені!

Отжеж не від гр.-кат. генерального нежиту я ледви дїшу, а від того, що від трицять другої неділі по тим, як у Афиногена засвербіли пальці, я на рідні очи не бачив білого хлїба. Як колись славні предки наших пропінаторів пішли личаківским шляхом під Гляняни і там «скокошили ся», так і нашї львівські пекарчуки вийшли собі за личаківську рогачку в долинку Глени і застрейкували, а нас, бідних Львовян, пустили на жорновий хлїб.

А жорновий хлїб коле мене так само в горло, як руска паралелька в Перемишли наше любє «Іздательство» в бік. Оноді стрїтив я се «Іздательство» на Високім Замку. Ішло собі скорченє, як покійні кирилівські букви: з, ж, ш, оу, ж і ш разом. Вишло собі на вершок гори, звернуло ся, як звичайно, личком на північ та так вже охало, так стогнало!...

— Що Вашому Качеству? — питаю. — Може Смаль, Кирчів?

— От, тут, от тут! — показує на лівий бік.

— Болить?

— Коле!

— Устиянович, Не-Устиянович?

— Ні, руска паралелька в Перемишли.

— Господине, га-гавніть собі тричи здорово, перейде!

І дійсно перейшло. На другий день читали Львовяне в «Червоній» одно «гав-гав!», а в Перемишли гавкнула собі на той самий темат «Przemyska Gazeta» і обї товаришки одержали від Афиногена телеграму: *Очень, ловко, гарашо, маладци!*

Нового у нас мало. Хвба то, що від Івана Купала покоротївали дні о десять сантиметрів на добу. Але нам Русинам як-раз з тим добре буде. Коротші дні, то і нашї ліквідатори потрудять ся коротше коло руских фондів, і активи «Заведенія» стануть коротші, і порядочний чоловік менше више і менше викурить на радість пропінатїї кравчїї і «godak-ови».

Сему «godak-ови» рівнож якось іде в долину. За один квартал викурила панї Долитавїя о 53.000 кїльограмів менше тютюну і тих «Дунайвок», що за ними і ялівцем не викуриш. Ще

кладуть своїх кандидатів, стояловці не будуть класти своїх, аби «центральники» могли тим легше побороти «лисовців». Деякі з наведених кандидатів заапробовані також центральним комітетом, а іменні: кс. Стояловський, Бомба, Сколишевський і в мисливницькій повіті Бялковський або кс. Шпондер.

Польський центральний комітет виборчий відбув вчора передполуднем засідане, на яким теперішня президія піддала ся новому виборови. Вибрано на ново кн. Любомирського головою, Биджейовича і Козловського заступниками, Райського скарбником, а Цевського і Меруновича секретарями. З черги вибрано т. з. виконуючий відділ та переведено дискусію над виборчими реляціями, які надійшли з різних сторін краю.

Прогулька на Угорщину.

Замітки з подорожи.

Раннім поїздом о пів до сестої години опускав я станицявський дворець, щоби удатись в подорож в поперек наших руских Карпатів залізницею, на Вороненку-Керешмезе (по руски Ясіне), а звідтам поспішним поїздом до Сяготу. Виявши рівну чотиромилеву віддадь до Надвірної, посеред піль, молодих лісів і лазів, їде залізниця від Надвірної горами Карпатами, покинувши доріче Бистриці надвірнянської, переходить діл вод коло стациї Лова, сходить в долину Прута в Делятині і прийнявши подорожних з залізницї припрутянської: Коломия-Делятин, стає залізниця невідступним товаришем ріки Прута аж до стациї Ворохта, перекидуючи ся кілька разів на камінних мостах з одного берега на другий. Стріхи солом'яні зникають — появляють ся гірські села з деревляними хатами з плениць (різані на половину смереки), криті дошками, гуцульського типа (званого з етнографічних вистав в Тернополі, у Львові і з Ілюстрацій), порозкидані в рівнині і по обох збочах, деякі з них є невичайно низькі, місто даху з дощок нераз мають лише покладені друки приложені з верха камінем. Відносимо вражінє, що людність мусить бути дуже бідна. Вражінє то стверджають товариші подорожи своїми оповіданнями, що в таких хатах вязанка соломи становить постіль цілої родини — що навіть у богатших не вайдеши постелі, заложеної подушками аж по стелю, як се на долах у селян буває. Церкви, видні з вікон вагона, кромі пятикопальної, бляхою критої церкви в Надвірній, єуть всі однобанєсті, в хрест збудовані (як в Ловній, Делятині, Дорі, Яремчу, Ямні, Микучичині, Тартарові і Ворохті), деревляні і гонтою криті, біліючи ся від свіжого дерева по недавній обнови в часах будови залізницї по р. 1895. Всі церкви є одного типа здовж сеї залізницї, відмінного від церковей, які бачимо здовж другої гірської залізницї з Синевідска до Лавочного. Там переважає тип церковей трехбанєстий,

котрі уступають мурованим, як в Синевідску, Сколім і Славску і є більші та величавіші. А знов здовж третої гірської залізницї від Хирова до Лупкова видіють церкви деревляні, нераз о копулах циліндрових з меншою архітектонічною красою.

Стация за стациєю перемикають перед очима подорожних. В Дорі, в Яремчу, Ямній, Микучичині, Тартарові і Ворохті видіють нові будівлі — се віллі нашого середнього стану зі Львова, Коломиї і Станиславова. Дворці зарозні родинами літників, котрі собі устроюють рід Cors-a, витають знакомих, або шукають їх по вагонах. Залізнична прислуга викидує великі пакунки прихавших на свіжий воздух, — а поїзди про те спізняють ся. Літники роблять виїздки до поближких стациї. Рух всюда великий, оживлений.

Покріпившись в Делятині в реставрації, затримуюмо ся в Дорі коротко. Запертою рампою здержані Гуцули — сьвяточно одягнені — в більшим числі впадають нам в очи. Короткі, білі кожухи у всіх, у мушці і жінок — в різні цвітї вишивані (китари), є головною верхною одежию також серед літа, обути або в чоботи «пасовані», лискучо вичищені, або в постолах з вовняними шкарпінками червоної краски; сорочка по шараварах ременем підперезана, з торбою ремінною, або дяубенькою, деякі мають топірці. Дівчата в уплітках, жінки в двох запасах червоних з переду і з заду. Газда мені поясняє, що в спідницї вб'рають ся жінки тільки до вінчаня і на смерть. Білизна у всіх чиста. З селянством стрітати ся можна і по других двірцях.

(Дальше буде).

НОВИНИ.

— Календар. В четвер: гр.-кат. Макрина; рим.-кат. Петра. — В п'ятницю: гр.-кат. Ілії пророка; рим.-кат. Густава.

— При зміні місяця просимо ВП. передплатників, відновити передплату.

— Дивної політики придержують ся польські дневники, нотуючи аж тепер вісти про посольське справозданє п. Вахнянина в Сокалі та про его кандидатуру з сільської куриї до сойму — після «Галичаніна», коли ми ще в неділю 28. липня в ч. 159 подали були справозданє зі згаданих зборів. Невжеж польська праса з мутного жерела думає зачерпнути чистої водиці правди?

— Перед виборами в Косівщині. З Жабя пишуть нам: На нашу Читальню «Просвіти» спало нове нещастє: В четвер дня 25. липня з'їхав фізик з Косова і в товаристві жандарма, заступника війта і пушкарка (поліціянта сільського) прийшов до Читальні, запечатав комнату лямком і заборонив людям сходити ся. Тепер книжки і всякі газети у арешті, бо не вільно Читальню відякувати. Се перший, здає ся, факт в Галичі, де власти так поступили. За причину замкнення Читальні подав фізик, що в селі панує дифтерія. Він хотів також конче найти приключку, щоби унати дім за невідповідний на Читальню, д'ятого казав властителям того

дому, де містить ся Читальня, показати місце, де квасять шкіри на кожухи. Однак се єму не удало ся, бо Дмитро Костинюк не є заводовим кушнірем і рідко коли шие кожухи, (хоть за то платить 2 К. квартално заробкового податку; про се була згадка недавно в «Руслані»), та квасить шкіри лише в зимі. Савітарна комісія хотія перешукала цілу хату, не найшла жадної шкіри, а посудина, в котрій квасить ся шкіри, була в стациї за домом. Не знаю, чи знайшов би ся в Жабю відповідний дім на Читальню як Дмитра Костинюка, бо дім лежить на горбку, а читальняна комнота простора і ясна. Однак не в тім діло, але вибори до сойму за плечима а в Читальні могла би бути балаканка і про кандидата на посла. Наш писар сам казав, що не знає, що в Читальні д'є ся, і не може здавати п. старості реляцій. П. староста Сабат, видко, дуже переняв ся «гайдамаччиною». «Dziennik-a polsk-ogo» і в страху, щоби не вернули ся часи Зелізняка і Гонти, безправно замикає Читальню. Таж таке поведєне ще більше обурить і роз'ярить кожного Русина. Навіть в часі холери або чуми не запечатувано би читальнів, а не то в часі «мнимої» дифтерії. Однак про дифтерію ніхто у нас в селі не чув; вправді по мерло кількоро дітей, але на коклюш. А хоть би навіть була дифтерія в селі, то се дїточа слабість і не дає причини запечатувати Читальню. Чому п. староста не позамикає і не залякує жабівських коршем, де в неділі і сьвята сотками Гуцули пересиджують в соуху; — се розсадники зарази, там дійсна холера. Там радимо п. старості звернути свою енергію!

— Другий зїзд католицького духовенства з цілої Австрії відбуде ся дня 29. серпня с. р. у Відні, в І. дільниці при Schullerstrasse в готелю «Zur goldenen Ente». Комітет зїзду запрошує все духовенство до участи в зїзді. Зголошувати ся належить під адресою: «Clerustagscomité in Kierling», звідки надішлють запрошенє Зїзд займе ся справою «Los von Rom», «Liguori-Moral» і иншими життєвними справами католицького духовенства, які відносять ся до его становиска в сучасности, материяльного положеня, забезпеченя на старість, удїлення відпусток і ин.

— Пращальне торжєство. Зі Станиславова пишуть нам: Полк драгонів ім. цїсаря Франца ч. І. по 4-літнім стаціонуваню в Станиславові, попращав місто дня 30. липня с. р. дуже торжєственно. Перед пам'ятником цїсаря Франца на площі того самого імені, ескадрона, розпочинаюча марш, передефілювала при звуках відповідного гимну на срібній фанфарі, дарованій в ювілейнім році 50 літнього панюваня цїсаря Франца-Йосифа І. полкам кінниці котрих властителем є сам монарх. Опісля по молатві в присутности генералїції і всего офіцерекого корпусу, вояки зложили вінець у стій пам'ятника.

Полк драгонів ч. І. переходить до Ланьцута, а на его місце приходить з Чехії ІІ. полк драгонів кн. Віндішгреца.

— Іменованя. Намісник іменував позитивними комісарями кондепїстів намісництва: Ст. Белічовича, Т. Гавроцького, Бол. Кудельського, Вол. гр. Стадїцького, Романа Комара, Брон. Вісневського, д-ра Филипа Дружбацького, Анг. Шульгіса, д-ра Стан. Пекарського і Вол. Мадейського; дальше іменував кондепїстами намісництва кондептових практикантів: Жигм. Полея, д-ра Генр. Болон-Антоневича, Володисл. Топольницького, Фр. Леурмана, Стан. Біліньського, д-ра Йос. Ковнацького і д-ра Юр. гр. Водзїцького.

одно щастє, що недалекі вибори в Снятині та Рудках. Там щось мене ся, як ще хрупі не вимерли, а «hiegarchya» не стратила у них «zaluania». Тільки знову з тим беда, що як в хрупі налещь більше як 10 літрів горівки, то після нового закона власть скарбова живцем его сконфіскує. От з Відня пише мені в тій справі бл. п. клуб руский: Мимо нашої найтвердшої опозиції вийде під трицять шесту неділю по тім, як у Афиногена засвербили пальці, розпорядженє драконьське. Оно гласить: §. 101. «Найпоряднійший горожанин долятавський, під грозою конфіскати, не сьміє мати в собі для власного ужитку більше як 10 літрів промислу галицького». Очевидно, додає мій кореспондент, що під сим промислом розуміє ся на нещастє той продукт, що по нім в голові чмелі гудуть, ноги мислите пишуть, а ніс по землі оре.

З того і виходить, що нашим молодцям треба женити ся ще перед тою трицять шестою неділюю по тім, як у Афиногена засвербили пальці. А нуж вийде ще другий параграф: «Кожда панночка, у котрої уста для власного ужитку солодші, чим 100 кільограмів цукру, буде сконфіскована». А наші дівчата півроку гарні, хоч з лица води напиї ся!

От сего року було в середу Петра. То я собі і думаю: Болячко! не все в середу Петра,

А нумо перетряси ся до Бубнища на прогульку з Стрийцанами та Болехівцями. Стало ся, поїхав: трохи залізницею, трохи возом (бодай не згадувати!), а трохи таки-так. Бубнище як Бубнище. Великі-каменища стоять собі та ніби сьміють ся з політики Таффого. Скрізь ліс. Гляну: аж тут ягідка, там мак, тут терен, там рожка, тут калына, там тополя. Господи, не дай в ночи приснити ся! А там знову з правої молодичі!.. як тихеньке літо: хоч малою, хоч цілою, хоч кажи: гм! От, думаю, тут подавай нашого Афиногена! Тільки не на его пальці ті рукавиці! Єму би такої чорнобривки, як риже теля! Він і так з нашою «Рижою» чи «Червоною» на однім возі їдуть.

Ви певно цікаві, чи я танцював? Признаю ся — кортіло, та ба! Колиж в природі таке правило, що як сонце сьвітить, то зьвіздам не можна. Там ішли і цупака, і в присюди. Ну, цупака ще люблю, хочби і з хрином; але в присюди, — не веди нас во іскушеніє!

З політичного сьвіта тільки нового, що Мілан з Наталкою хотять розвести ся. Не знаю, як ви любі читательки, дивите ся на єю справу, але я не був би за розводом. Жінка не черевик: із ноги не скинеш! Та і Наталки мені трохи жаль. Якби так не в Білгороді, а трохи ближше.. Впрочім чи паньство Мілани розведуть

ся, про то хибай нам знати аж по трицять семій неділі потім, як у Афиногена засвербили пальці.

Виділ «Общества» пише мені знову, що не дасть собі на Сяні осьвятити воду. Кажє: може се не поможе, а впрочім в тім Перемішли за богато армат наставляно.. Лучше буде в Дрогобичи, там і наше «Заведеніє» робило добрі інтереса на церезні та векселях.. Ми там подиблем своїх..

Оноді знову лучила ся мені пригода, котра сьвідчить, що Мостенці мають читальню. Купую уголь.

— А вам на що, паноньку, угля? — питає.

— Як на що? До самовара.

— Говоріть здорові! — сьміє ся хитрий Мостенець.

— До самовара! — кажу.

— Ви хочете писати!

— Углем?

— Ви хочете записати углем в комині, що «Червоная» раз в житю не то-то на бурсу педагогічну..

— А знавщ, чоловіче, чому она не то-то?

— Чому?

— Бо на дворі стало холодійше.

Фабрикантам лікеру уділяє ся кредиту тілько по цілковитім забезпечено припадаючого додаткового податку, а тоє забезпечене належить дати в спосіб приписаний в §. 32. припису виконавчого о податку від горівки.

В дни, в котрім кінчить ся термін кредиту, належить заплатити точно покредитовану квоту додаткового податку в тім уряді, в котрім той податок приписано. Если день заплати припадає на неділю, або свята, то належить заплатити в слідуємим дни робочім. Если не заплатити ся в означенім часі, то належить стягнути податок додатковий в дорозі еґзекуції.

VI. Особи підлягаючі контролю.

В часі 60 днів, означенім в арт. II. уступ 5 закону, числячи від дня 1. вересня 1901. уважає ся продуцентів горівки і такі особи, котрі займають ся торгівлею палених плинів алкогольних, їх вишинком і дрібною продажею, щодо додаткового податку, яко підлягаючих урядовому надзору.

Они суть проте обовязані що-до їх запасів палених плинів алкогольних виказувати нобір, або заплачене додаткового податку зглядно підвищеної квоти, о скілько тоті плинни не належать до скількості алкоголью, увільненої від податку додаткового і о скілько не тяжить на них державний податок від горівки.

Органи скарбові суть після §. 271. ординації пловой і монополів державних управлені вводити за дня до місць перехованя, промислу і продажи, в котрих переходять ся, або продають ся палені плинни алкогольні, о скілько узнають они се за потрібне, можуть там перегляди переводати, находячі ся запаси палених плинів алкогольних, підпадаючих податкови додатковому списувати і з углядненем термінів заявленя і заплати жадати виказання побору, або заплаченя додаткового податку зглядно оплати підвищеної.

Висше наведені прбмисловці суть обовязані дозволити без супротивленя ся вступу органам скарбовим до місць висше згаданих, їм на жадане особисто, або через свою службу уділяти жаданої помочи і виказувати набуте, або заплачене податку додаткового, зглядно підвищеної оплати.

Залишене приписаного виказання набути зглядно заплаченя податку додаткового підпадає карі в висоті 4 до 8-кратної квоти, що-до котрої залишено виказання.

Край

Округ скарбовий

Повіт податковий

ЗАЯВЛЕНЕ

тих запасів палених плинів алкогольних підпадаючих додатковому податкови, котрі підписаний посідає.*)

Імя, характер посіда- тели, его місце заме- шканя, уаця і число конскрипційне	Означене місце пере- хованя палених плинів алкогольних	Скількість	Рід і знак	Числа	Рід (назва зви- чайна торговель- на)	Скількість (літрів)	Зміст алкоголью після 100 дельної скалі алкоголью- метрової	Степені гектолітрові (літрів) чистого алко- лю, містяного ся в тих скількостях	Примітка
		начинь	палених плинів алкогольних						

для 1901.
(Підпис сторони)

*) В тім заявленю валежить подати цілий запас палених плинів алкогольних включно зі скількостями 5 зглядно 10 літрів алкоголью, увільненими від додаткового податку.

Если запас, котрий належить заявити, не переносить 3 гектолітрів, то можна залишити заявлене змісту алкоголью і степенів гектолітрових, а скількість подати тілько в приближеню.

Полагоджене.

- Віддано дня 1901.
- Вислідок урядового провіреня докопаного дня 1901.
- Від провіреної цілої скількості гектолітрових степенів (літрів) алкоголью припадає по потрученю вільних від податку літрів алкоголью податок додатковий в квоті кор. сот. словами корон сот.

Тоту квоту валежить заплатити в ц. к. уряді в
найдалше до вісьмох днів

в данім случаю валежить навести позволене сплати в ратах або о кредит.

. дня 1901.

Підпис сторони:

Підпис органу скарбового:

На повисші постановленя звертає ся сим увагу в цілі їх найдокладнійшого виновненя з тою приміткою, що бланкети заявленя буде видавати безилатно найблисший відділ сторожі скарбовой і найблисший уряд податковий, як також уділяти близних пояснень що-до маючих ся внести заявленя.

Від ц. к. Краєвої Дирекції Скарбу.

Львів дня 18. липня 1901.

Коритовский.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Програма від 16. до 31. липня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

В огороді електрично освітленім.

- 1) The Grunathos, одинока на суші дамська труппа акробатска (7 пань).
- 2) ? Tacianu, найбільший феномен свята.
- 3) The Royal Ranvoll Bioskop, в природній величині плястичні фотографії.
- 4) Artur de Lipiński, звізда всіляких еквілібристів на вежи Айфель.
- 5) Pertina, акробатична танцерка австральска.
- 6) Magherijta et Giuseppe Gianato, живі чаруючі образи феноменальні, ефекти світляні і декорації.
- 7) 3 пані Cetinje, 3-ех панів, чорногорска труппа в своїх народних снівах і танцях.
- 8) The 5 Reyvall's, електричні співачки.
- 9) The Fr. Marzahn Troupe, з своєю пантоміною.

Що дня о 8. год. вечером велике представлене. В неділю і свята два представлення. Що п'ятниці High Life представлене. Білети вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

За знамениті виробы преміюваній ц. к. державною медаллю.

F. MORAVUS,

Brünn, Grosser Platz,

укінчений слухач технічної школи для виробу годинників в Белі (Швайцарія), вироблює і доставляє годинники на вежі, церквях, школах, урядові будівлі, фабрики, замки, вілі і т. п. в найточнійшим і фаховім викінченю по найдешевших цінах. Цінники на жадане даром. Вивіз на Схід.

22—26

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

2 купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**

по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Товариство взаїмного кредиту
„Дністер“
стоваришене зареєстроване в обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»)

приймає вкладки до опроцентованя на 4%.
Позички уділяють ся членам за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації, почавши від 200 корон і висше, до половини вартости гіпотекы на силату в ратах до 10 літ.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або в порукою 2 ручителів відповідних.

Священики не посідаючі гіпотекы мусять крім поруки 2 ручителів предложити полісу житеву; обезпечатись на житє треба тілько через «Дністер» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові

Уділ членський вносить 50 кор. вписове 2 кор

Членом бути може тілько член обезпечений в «Дністрі»

З дням 31 грудня 1900 стан.

число членів	1857
фонд резервовий	6919 кор. 46 сот
вплачен уділе	73087 " "
вкладки щадничі	806803 " "
уділені позичкы	763737 " "
масовий оборот в 1900 році	2424157 " "

Інформації до позичок уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністер»